

ואלה תולדות יצחק בן-אברהם אברהם הוליד את יצחק:
 ויהי יצחק בן-אברהם שנה בקחתו את רבקה בת-בואן
 הארמי מפרץ ארם אחות לבן הארמי לו לאשה: ויעטר
 יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה היא ויעטר לו יהוה
 ותהי רבקה אשתו: ויתרצה הבנים בקרבה ותאמר אבי
 בן למה זה אנכי ותלך לרדתי את-יהוה: ויאמר יהוה לה
 שני גימם בבטןך ושני לאמים ממעך ופרדו ולאם מלאם
 יאמץ רוב ויעבד עשוי: ומלאו גימיה לרדת והנה תוקם
 בבטניה: ויצא הראשון אדמום כלו באחרת שערי ויקראו
 שמו עשו: ואחרי-כן יצא אחיו ויהו אחות בעקב עשו ויקראו
 שמו יעקב ויצחק בן-יששים שנה בקרית אתם: ויגדלו
 הנערים והיו עשוי איש ציד איש שדה ועקב איש חם
 ישב ארליים: ויחבב יצחק את-עשוי כי-ציד בפיו ורבקה
 אהבת את-יעקב: והיו יעקב נוד ויבא שער מדי-שדה הוא
 עני: ויאמר עשוי אל-יעקב הלא-עשיתם נא מדי-הארם הארם
 הזה כי עוף אנכי וער-בן קרא-שמו ארם: ויאמר יעקב
 מקרה כיום את-בכרתך לי: ויאמר עשוי הנה אנכי הולך
 למות ולמה-זה לי בכרה: ויאמר יעקב השבעה לי ביום
 וישבע לו וימכר את-בכרתו ליעקב: ועקב נתן לעשוי
 לחם יגיד ערשים ויאכל חמשת ימים וילך ויבן עשו את-
 הבכרה:
 בני שמע בקלי לאשר אני מצוה אתך: לך-נא אל-העמון
 וקודלי משם שני גזירי עינים טובים ואעשה אתם מטעמים
 לאכילך כאשר אהב: והבאת לאבתי ואכל בעקב אשר
 יצרכך לפני מותי: ויאמר יעקב אל-רבקה אמו הן עשוי
 אחי איש שער ואנכי איש חלק: אולי ימשני אבי הייתי
 בעשוי במתעשע והבאתי עלי קלה ולא ברכה: והיאמר
 לו אמו עלי קלתך בני אך שמע בקלי ואל קודלי: וילך
 ויחזק ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו:
 ויצחק רבקה את-בגדיו עשוי בנה הגדל הבחית אשר אהב
 בבית ותלבש את-יעקב בנה הקטן: ואת ערת גזירי העינים
 הלבושה על-גדיו ועל חלקת צואונו: ותתן את-המטעמים
 ואת-הלחם אשר עשתה בני יעקב בנה: ויבא אל-אביו
 ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני: ויאמר יעקב אל-אביו
 אנכי עשוי בן-בןך עשיתי כאשר דברת אלי קום-נא שבה
 ואלה מצירי בעבור תברכני נפשך: ויאמר יצחק אל-בנו
 מה-זה מחדת למצא בני ויאמר כי הקרה יהוה אליהך
 כל-לפי: ויאמר יצחק אל-יעקב גשה-נא ואמשך בני האתה
 כי זה עשוי אבי ואני ויש יעקב אל-יעקב אביו וישמעו
 ויאמר הקל קול יעקב והימים ירי עשוי: ולא הבידו ביהו
 וירי בני עשוי אחיו שערתי ויברכהו: ויאמר אתה זה בני
 עשוי ויאמר אבי: ויאמר הגשה לי ואכלה מציד בני למען
 שתברכך נפשי וישלח ויאכל ויבא לו יין ושתי: ויאמר אליו
 יצחק אביו גשה-נא ושקה לי בני: ויש ושקהו וירח את-ידו
 בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני בריח שדה אשר ברכו
 יהוה: ותתן-לך האלהים מכל השמים ומשמני הארץ ורב
 ריח ויריש: ויעברך עמי וישתחו לך לאמים הנה גבול
 לאחיו ושתחו לך בני אמן ארדתי ארז ומברכתיך ברוך:

3. אבות יבם, וכלה מ' אבות אדמוני, אמר ר' אבא בר
 כהנא פאלו שופך דמים. ויכין שראה שמואל את דוד
 אדמוני דכתיב (שמואלא טו יב) וישלח ויביאהו והוא אדמוני,
 נתירא ואמר אף זה שופך דמים פעשו, אמר לו הקדוש
 ברוך הוא עם יפה עינים, עשו מדעת עצמו הוא הורג אבל
 זה מדעת סנהדרין הוא הורג.

צבאי צבאות שבראת בעולמך קשה בעיניך
 שעשה סעודה לעכורי בא עני ארז ועבד על
 דחק ונבסם אל המלך אל אחי המלך

5. אבות יבם, וכלה מ' אבות אדמוני, אמר ר' אבא בר
 כהנא פאלו שופך דמים. ויכין שראה שמואל את דוד
 אדמוני דכתיב (שמואלא טו יב) וישלח ויביאהו והוא אדמוני,
 נתירא ואמר אף זה שופך דמים פעשו, אמר לו הקדוש
 ברוך הוא עם יפה עינים, עשו מדעת עצמו הוא הורג אבל
 זה מדעת סנהדרין הוא הורג.

הרפוי אויבך ה' אשר הרפוי עקבות משוחרר
 הנזיר ר' יהודה אומר הנה שכן הנה באביו
 *בית הוועד הנה לנות והכליל יורב
 והגבול יאשם [ב] ואנשי נבול ישובבו מעיר
 לעיר ולא יחוננו והכמת הספרים הסתרה וירא
 חמא ימאמו [ב] ופני הודו כפני כלב והאמת
 נעדרת שואמר יתה האמת נעדרת [ב] וסר
 מהע משחולל) מאי ותהי האמת נעדרת
 אמר רבי רב מלמד שנעשית ערדים ערדים
 והולכת לה כאי וסר מהע משחולל אמר
 רבי ר' שילא כל בני שם מהע משחולל על
 הבריות פ' א' וכלה מ' אבות אדמוני, אמר ר' אבא בר
 כהנא פאלו שופך דמים. ויכין שראה שמואל את דוד
 אדמוני דכתיב (שמואלא טו יב) וישלח ויביאהו והוא אדמוני,
 נתירא ואמר אף זה שופך דמים פעשו, אמר לו הקדוש
 ברוך הוא עם יפה עינים, עשו מדעת עצמו הוא הורג אבל
 זה מדעת סנהדרין הוא הורג.

2. אבות יבם, וכלה מ' אבות אדמוני, אמר ר' אבא בר
 כהנא פאלו שופך דמים. ויכין שראה שמואל את דוד
 אדמוני דכתיב (שמואלא טו יב) וישלח ויביאהו והוא אדמוני,
 נתירא ואמר אף זה שופך דמים פעשו, אמר לו הקדוש
 ברוך הוא עם יפה עינים, עשו מדעת עצמו הוא הורג אבל
 זה מדעת סנהדרין הוא הורג.

6. אבות יבם, וכלה מ' אבות אדמוני, אמר ר' אבא בר
 כהנא פאלו שופך דמים. ויכין שראה שמואל את דוד
 אדמוני דכתיב (שמואלא טו יב) וישלח ויביאהו והוא אדמוני,
 נתירא ואמר אף זה שופך דמים פעשו, אמר לו הקדוש
 ברוך הוא עם יפה עינים, עשו מדעת עצמו הוא הורג אבל
 זה מדעת סנהדרין הוא הורג.

7. אבות יבם, וכלה מ' אבות אדמוני, אמר ר' אבא בר
 כהנא פאלו שופך דמים. ויכין שראה שמואל את דוד
 אדמוני דכתיב (שמואלא טו יב) וישלח ויביאהו והוא אדמוני,
 נתירא ואמר אף זה שופך דמים פעשו, אמר לו הקדוש
 ברוך הוא עם יפה עינים, עשו מדעת עצמו הוא הורג אבל
 זה מדעת סנהדרין הוא הורג.

משה דבר-יהוה אל-ישראל ביד מלאכי: אהבתי אתכם
 אמר יהוה ואמרתם פמה אהבתנו הלא-אח עשו ליעקב
 נא-יהוה ואתה את-יעקב: ואת-עשו שנאתו ואשים את-
 רדיו שמהם ואת-נחלתו לתנת מורדי: כרת-אמר אדום
 רשעו ונשוב ונבנה חרבות כה אמר יהוה עבאת המה יבנו
 ואני אהרסם וקראו להם גבול רשעה והעם אשר-עם יהוה
 ער-עולם: ועיניכם תראינה ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל
 לגבול ישראל: בן יכבד אב ועבד ארזו ואם-אב אני איד
 כבודי ואם-אדונים אני איה מוראי אבד יהוה עבאות לכם
 תהינה בוני שמי ואמרתם פמה בוני את-שמי: מנישים
 על-מבואות לחם מגאל ואמרתם פמה גאלניך באמרוכם שלחן
 יהוה נבזה הוא: וכי-תלשון עור לזבת אין רע וכי תגישו
 פפה ותלה אין רע הקריבתי נא לפתחך היריעך או הישא
 פניך אמר יהוה עבאות: ועתה חלוצי פני-אל ויחננו מידכם
 היתה זאת הישא מכם פנים אמר יהוה עבאות: מי גס-פכם
 ויסגר דלתים ולא-תאירו מבחתי וחסם ארץ לי חפני בכם אמר
 יהוה עבאות ומנחה לא-ארצה מידכם: כי מפורד-שמש
 וער-מבוא גדול שמי בגולם ובכל-מקום מקור מגש לשמי
 ומנחה סודרה כי-גדול שמי בגוים אמר יהוה עבאות: ואתם

אבות יבם, וכלה מ' אבות אדמוני, אמר ר' אבא בר
 כהנא פאלו שופך דמים. ויכין שראה שמואל את דוד
 אדמוני דכתיב (שמואלא טו יב) וישלח ויביאהו והוא אדמוני,
 נתירא ואמר אף זה שופך דמים פעשו, אמר לו הקדוש
 ברוך הוא עם יפה עינים, עשו מדעת עצמו הוא הורג אבל
 זה מדעת סנהדרין הוא הורג.

אבות יבם, וכלה מ' אבות אדמוני, אמר ר' אבא בר
 כהנא פאלו שופך דמים. ויכין שראה שמואל את דוד
 אדמוני דכתיב (שמואלא טו יב) וישלח ויביאהו והוא אדמוני,
 נתירא ואמר אף זה שופך דמים פעשו, אמר לו הקדוש
 ברוך הוא עם יפה עינים, עשו מדעת עצמו הוא הורג אבל
 זה מדעת סנהדרין הוא הורג.